

FOTO BEN VAN DUIN

Beeld uit **Augustus: Oklahoma** van Toneelgroep Maastricht en De Theateralliantie.

De familie Weston zit vól verwijten

Wanneer vader Beverly verdwijnt, verenigt de hele familie Weston zich met tegenzin in het ouderlijk huis. Ieders ongenoegen komt daar boven water.

Door onze medewerker
Amber Wznitzer

Moet er iemand bidden?" De toon van Violet Weston (Ariane Schluter) is vijandig en bij voorbaat verontwaardigd om redenen waar haar familie alleen naar kan gissen. Die familie is in groten getale bijeengekomen in Violets huis: zus, zwager, neef, dochters, schoonzoons, kleindochter, om samen te dineren.

Violets zwager (Porgy Franssen) moet het gebed maar leiden, zo wordt uiteindelijk besloten. „Eh”, hakkelt Charlie, „eh, Lieve Heer. Wij

vragen u te waken over deze familie, in deze droevige tijden. Moge u deze goede vrouw zegenen.” Violets dochter Karen (Myrthe Huber) wappert grotesk met haar handen voor haar gezicht terwijl haar oom zich door het gebed heen stamelt. De telefoon van haar verloofde (Vincent Linthorst) gaat ergens halverwege het bidden over. „Het spijt me jongens”, mompelt hij, „die moet ik effe nemen.” Charlie gaat stug verder. „En dank u voor het eten, oh Heer; dat wij onze lichamen kunnen voeden met... met...” Het ongeduld van Violets familie is haast te proeven. Charlie besluit: „Met voedsel.”

Vlotte vertaling, strakke regie

Samenzijn is geen vanzelfsprekendheid voor de Westons. Ieder familielid heeft met eigen geheimen te dealen, en met zijn eigen verwijten jegens de rest van de familie. Een alcoholistische vader, een pillenslikkende moeder met een traumatische jeugd en een tante die er de ene na de andere

denigrerende opmerking uitgooit: dat Violets drie dochters zouden opgroeien tot getroebleerde volwassenen, leek bij voorbaat vast te staan. Geen wonder dat twee van hen naar steden ver van hun ouderlijk huis zijn verkast. Maar wanneer vader Beverly verdwijnt, verenigen de Westons zich toch weer in Violets broeierige huis, waar ieder ongenoegen onvermijdelijk boven water komt.

Het knappe aan *Augustus: Oklahoma* (in 2007 geschreven door de Amerikaan Tracy Letts) is dat alle leden van de Westonfamilie dusdanig goed zijn beschreven, dat hun rol binnen de familie al vanaf hun eerste scène duidelijk is. Zo wordt de zacht-aardige middelste dochter Ivy (Hanne Arendzen), die als enige bij haar ouders in de buurt is blijven wonen, al in haar eerste momenten op het podium volledig overschreeuwd door haar moeder en haar tante (lekker bot gespeeld door Anneke Blok).

Tel daar de vlotte vertaling van Han van Wieringen, de strakke regie

van Michel Sluysmans en het vakwerk van de sterrencast bij op, en het drie uur durende stuk vliegt voorbij. Door het sobere, abstracte decor – een grijze helling met gaten waar de spelers uit opduiken en in afdalen – ligt de nadruk volledig op de cast, die de beschadigde familiebanden soms gelaten, soms explosief en vaak met de nodige humor blootlegt. Vooral het overtuigende spel van Wendell Jaspers valt daarbij op: zij speelt oudste dochter Barbara, die zelf gedurende het stuk de vechtlust van haar moeder en de dronk van haar vader ontwikkelt.

Inheemse Amerikanen

Die doorwerking van het verleden in het heden is voortdurend aanwezig in *Augustus: Oklahoma*. En niet alleen binnen de familie Weston. „Vergeet niet dat dit huis is gebouwd op schuldige grond”, zingt Sheriff Deon (Viktor Griffioen) in een van de mooie, stemmige gitaarnummers die de voorstelling rijk is. Want ooit be-

hoorde de grond onder het Westonhuis toe aan inheemse Amerikanen. Nu kijkt Violets huishoudster Johnna (Jenell Tedjai), een afstammeling van die oorspronkelijke bezitters, kalm toe hoe de Westonfamilie zichzelf ten gronde richt.

Het voelt wel wat wrang dat Johnna een van de minst uitgewerkte personages blijft, met de minste tekst. Toch verleent het zwijgen haar ook een verheven status. Wanneer de Westons elkaar kort na het ongemakkelijke gebed in de haren vliegen, slaat Johnna het tafereel van bovenaan de grijze helling gaande. Veel letterlijker had de trotse Cheyenne niet op de familie kunnen neerkijken.

Recensie Theater

Augustus: Oklahoma door Toneelgroep Maastricht en De Theateralliantie. Gezien: 10/12, Theater Heerlen. Te zien t/m 14/4 2024.

Info: toneelgroepmaastricht.nl/

●●●●○